

ANTEY-SAINT-ANDRÉ

Lo gadén é lo rat

Lé bétche, coque queu, y an lo queur peu gran qué si di crêtchèn !

Én queu, dé-z-amì y avon bayé a la mén mamma én crouèi gadén... peuo llu, y éve to solet !

No, no-z-itenvé a l'éteu, comèn tcheut adón, é lo crouèi gadén i ché pormonéve tranquilo outtre é én sé. A dédjenón é a maenda lo tchoutchoù i ché catséve dézò la tobia lappà lé frize.

Én bé dzor, la crouèi bétche y é arrevoye én compagnì... d'en rat to biàn !

Mé sovégno qué, can biétsévo lé vatse, tcheu do – lo gadén é chon nové amis – i vegnévon mé trovà perquè i savévon qué dze ll'areu bayé euna bon-a écouéla dé lasé. Toteun, a cheu-z-oue, can biétséve la mamma, lé do sotcho i tornévon lest dézò la tobia.

Pé dourmì, i ché betévon én protcho dé l'otro, dedeun euna bouéte. Itévon to lo ten énsembio é i fezévon fran euna bella cobia.

Mamma y éve bén tchécca én penchée : « Én dzor ou l'otro si rat i combinèè coquétseuza ! ». Ma lle répondévo d'itâ tranquila : « Te dèi po té tracasé, lo rat y a lo ventro pièn ! É poué, y a éncò trovó én compagnón pé pasà lo ten... ».

Én bé dzor qué si aló tsertsé dé papé mesécca dedeun la credense, dz'é avù euna beurta seurpréza : lo papé y éve to rodzé !

Adón mamma y a crió : « Senque dz'avo deut ? Dz'avo rézon ou po ? Éa n'alèn tsertsé én tset, perquè rapèla-tè : vouèi si rat y a rodzé ton papé, ma démàn i poreu medzé poué d'otre bague ». N'en trovó én tset to nér, avoué én jouèi dzono é l'otro gri é, lo lendémàn... n'en trovó gnanca mé la poussa dou rat biàn !

Lo peuo gadén i tsertséve chon compagnón a totte lé coueugne dé l'éteu : « Rouì, rouì, rouì ! »... y arétéve po dé lo crià. Do dzor apré, dedeun cha catsetta, lo crouèi gadén y é belle crèpó, crèpó dé pécongria !

lo gnalèi

Tiré de :